

Tobia 1

1 Βίβλος λόγων Τωβιτ τοῦ Τωβιηλ τοῦ Ανανιηλ τοῦ Αδουηλ τοῦ Γαβαηλ ἐκ τοῦ σπέρματος Ασιηλ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλιμ,
2 ὃς ἠχμαλωτεύθη ἐν ἡμέραις Ενεμεσσαρου τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐκ Θισβης, ἣ ἐστὶν ἐκ δεξιῶν Κυδιως τῆς Νεφθαλιμ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπεράνω Ἀσπρ.
3 Ἐγὼ Τωβιτ ὁδοῖς ἀληθείας ἐπορευόμην καὶ δικαιοσύνης πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου καὶ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησα τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ τῷ ἔθνει τοῖς συμπορευθεῖσιν μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν Ἀσσυρίων εἰς Νινευη.
4 καὶ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ Ἰσραηλ, νεωτέρου μου ὄντος, πᾶσα φυλὴ τοῦ Νεφθαλιμ τοῦ πατρός μου ἀπέστη ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἱεροσολύμων τῆς ἐκλεγεῖσης ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραηλ εἰς τὸ θυσιάζειν πάσας τὰς φυλάς· καὶ ἠγιάσθη ὁ ναὸς τῆς κατασκευάσεως τοῦ ὑψίστου καὶ ὠκοδομῆθη εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.
5 καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ συναποστάσαι ἔθνον τῇ Βααλ τῇ δαμάλει καὶ ὁ οἶκος Νεφθαλιμ τοῦ πατρός μου.
6 κἀγὼ μόνος ἐπορευόμην πλεονάκις εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ταῖς ἑορταῖς, καθὼς γέγραπται παντὶ τῷ Ἰσραηλ ἐν προστάγματι αἰωνίῳ, τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων καὶ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων·
7 καὶ ἐδίδουν αὐτὰς τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Ααρων πρὸς τὸ θυσιαστῆριον πάντων τῶν γεννημάτων· τὴν δεκάτην ἐδίδουν τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς θεραπεύουσιν ἐν Ἱερουσαλημ. καὶ τὴν δευτέραν δεκάτην ἀπεπρατιζόμεν καὶ ἐπορευόμην καὶ ἐδαπάνων αὐτὰ ἐν Ἱεροσολύμοις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.
8 καὶ τὴν τρίτην ἐδίδουν οἷς καθ' ἑκάστην, καθὼς ἐνετείλατο Δεββαρά ἡ μῆτηρ τοῦ πατρός μου, διότι ὀρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ τοῦ πατρός μου.
9 καὶ ὅτε ἐγενόμην ἀν' ἄνθρωπον, ἔλαβον Ἀνναν γυναῖκα ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς πατριᾶς ἡμῶν καὶ ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς Τωβιαν.
10 καὶ ὅτε ἠχμαλωτίσθην εἰς Νινευη, πάντες οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ ἐκ τοῦ γένους μου ἦσθιον ἐκ τῶν ἄρτων τῶν ἐθνῶν·
11 ἐγὼ δὲ συνετήρησα τὴν ψυχὴν μου μὴ φαγεῖν,
12 καθότι ἐμεμνήμην τοῦ θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου.
13 καὶ ἔδωκεν ὁ ὑψίστος χάριν καὶ μορφήν ἐνώπιον Ενεμεσσαρου, καὶ ἤμην αὐτοῦ ἀγοραστῆς·
14 καὶ ἐπορευόμην εἰς τὴν Μηδίαν καὶ παρεθέμην Γαβαῶλ τῷ ἀδελφῷ Γαβρια ἐν Ραγοῖς τῆς Μηδίας ἀργυρίου τάλαντα δέκα.
15 Καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ενεμεσσαρος, ἐβασίλευσεν Σενναχηριμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἠκαταστάτησαν, καὶ οὐκέτι ἠδυνάσθην πορευθῆναι εἰς τὴν Μηδίαν.
16 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ενεμεσσαρου ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησιν τοῖς ἀδελφοῖς μου·
17 τοὺς ἄρτους μου ἐδίδουν τοῖς πεινῶσιν καὶ τὰ ἱμάτια μου τοῖς γυμνοῖς, καὶ εἴ τινα ἐκ τοῦ γένους μου ἐθεώρουν τεθνηκότα καὶ ἐρριμμένον ὀπίσω τοῦ τείχους Νινευη, ἔθαπτον αὐτόν.
18 καὶ εἴ τινα ἀπέκτεινεν Σενναχηριμ ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἦλθεν φεύγων ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἔθαψα αὐτούς κλέπτων· πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ ἐξήτηθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐχ εὐρέθη.
19 πορευθεὶς δὲ εἰς τὴν Νινευη ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι θάπτω αὐτούς, καὶ ἐκρύβην· ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνεχώρησα.
20 καὶ διηρπάγη πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ οὐ κατελείφθη μοι οὐδὲν πλὴν Ἀννας τῆς γυναικός μου καὶ Τωβιου τοῦ υἱοῦ μου.
21 καὶ οὐ διήλθον ἡμέραι πεντήκοντα ἕως οὗ ἀπέκτειναν αὐτὸν οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη Ἀραρατ, καὶ ἐβασίλευσεν Σαχερδονος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἔταξεν Ἀχιαχαρον τὸν Ἀναηλ υἱὸν τοῦ

ἀδελφοῦ μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογιστίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν.

22 καὶ ἠξίωσεν Ἀχιαχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ ἦλθον εἰς Νινευη. Ἀχιαχαρος δὲ ἦν ὁ οἰνοχόος καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλίου καὶ διοικητῆς καὶ ἐκλογιστῆς, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Σαχερδονος ἐκ δευτέρας· ἦν δὲ ἐξ ἀδελφός μου.

Tobia 2

1 Ὅτε δὲ κατήλθον εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ἀπεδόθη μοι Ἀννα ἡ γυνὴ μου καὶ Τωβιας ὁ υἱός μου, ἐν τῇ πεντηκοστῇ τῇ ἑορτῇ, ἣ ἐστὶν ἀγία ἑπτὰ ἑβδομάδων, ἐγένεθη ἄριστον καλόν μοι, καὶ ἀνέπεσα τοῦ φαγεῖν.
2 καὶ ἐθεασάμην ὄψα πολλὰ καὶ εἶπα τῷ υἱῷ μου Βάδισον καὶ ἄγαγε ὃν ἐὰν εὕρης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδεῆ, ὃς μέμνηται τοῦ κυρίου· καὶ ἰδοὺ μενῶ σε.
3 καὶ ἐλθὼν εἶπεν Πάτερ, εἷς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ἐστραγγαλωμένος ἔρριπται ἐν τῇ ἀγορᾷ.
4 κἀγὼ πρὶν ἢ γεύσασθαι με ἀναπηδῶσας ἀνειλόμην αὐτὸν εἰς τι οἴκημα, ἕως οὗ ἔδου ὁ ἥλιος.
5 καὶ ἐπιστρέψας ἐλουσάμην καὶ ἤσθιον τὸν ἄρτον μου ἐν λύπῃ·
6 καὶ ἐμνήσθην τῆς προφητείας Ἀμωσ, καθὼς εἶπεν Στραφῶσονται αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος καὶ πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρήνον καὶ ἔκλαυσα.
7 καὶ ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ὠχόμεν καὶ ὀρύξας ἔθαψα αὐτόν.
8 καὶ οἱ πλησίον ἐπεγέλων λέγοντες Οὐκέτι φοβεῖται φονευθῆναι περὶ τοῦ πράγματος τούτου· καὶ ἀπέδρα, καὶ ἰδοὺ πάλιν θάπτει τοὺς νεκρούς.
9 καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνέλυσα θάψας καὶ ἐκοιμήθην μεμαμμένους παρὰ τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀκάλυπτον ἦν·
10 καὶ οὐκ ᾔδειν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ ἐστίν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἀνεφώγτων ἀφώδευσαν τὰ στρουθία θερμὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐγένεθη λευκάματα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου. καὶ ἐπορεύθην πρὸς ἰατρούς, καὶ οὐκ ὠφέλησάν με· Ἀχιαχαρος δὲ ἔτρεφέν με, ἕως οὗ ἐπορεύθη εἰς τὴν Ἐλυμαίδα.
11 Καὶ ἡ γυνὴ μου Ἀννα ἠριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις·
12 καὶ ἀπέστειλε τοῖς κυρίοις, καὶ ἀπέδωκεν αὐτῇ καὶ αὐτοῖς τὸν μισθὸν προσδόντες καὶ ἔριφον.
13 ὅτε δὲ ἦλθεν πρὸς με, ἠρξάτο κράζειν· καὶ εἶπα αὐτῇ Πόθεν τὸ ἐρίφιον; μὴ κλεψιμαῖόν ἐστιν; ἀπόδος αὐτὸ τοῖς κυρίοις· οὐ γὰρ θεμιτόν ἐστιν φαγεῖν κλεψιμαῖον.
14 ἡ δὲ εἶπεν Δῶρον δέδοταιί μοι ἐπὶ τῷ μισθῷ. καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῇ καὶ ἔλεγον ἀποδιδόναι αὐτὸ τοῖς κυρίοις καὶ ἠρρυθρίων πρὸς αὐτὴν· ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπέν μοι Ποῦ εἰσιν αἱ ἐλεημοσύναι σου καὶ αἱ δικαιοσύναι σου; ἰδοὺ γνωστὰ πάντα μετὰ σοῦ.

Tobia 3

1 καὶ λυπηθεὶς ἔκλαυσα καὶ προσευξάμην μετ' ὀδύνης λέγων
2 Δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἐλεημοσύναι καὶ ἀλήθεια, καὶ κρίσιν ἀληθινὴν καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις εἰς τὸν αἰῶνα.
3 μνήσθητί μου καὶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ· μὴ με ἐκδικήσῃς ταῖς ἁμαρτίαις μου καὶ τοῖς ἄγνωμασίν μου καὶ τῶν πατέρων μου, ἃ ἤμαρτον ἐνώπιόν σου·
4 παρῆκουσαν γὰρ τῶν ἐντολῶν σου. ἔδωκας ἡμᾶς εἰς διαρπαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ θάνατον καὶ παραβολὴν ὀνειδισμοῦ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, ἐν οἷς ἐσκορπίσμεθα.
5 καὶ νῦν πολλαὶ αἱ κρίσεις σου εἰσιν ἀληθιναὶ ἐξ ἐμοῦ ποιήσαι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τῶν πατέρων μου, ὅτι οὐκ ἐποίησαμεν τὰς ἐντολάς σου· οὐ γὰρ ἐπορεύθημεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σου.

6 καὶ νῦν κατὰ τὸ ἄρεστόν ἐνώπιόν σου ποίησον μετ' ἐμοῦ· ἐπίταξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμά μου, ὅπως ἀπολυθῶ καὶ γένωμαι γῆ· διότι λυσιτελεῖ μοι ἀποθανεῖν ἢ ζῆν, ὅτι ὄνειδισμούς ψευδεῖς ἤκουσα, καὶ λύπη ἐστὶν πολλή ἐν ἐμοί· ἐπίταξον ἀπολυθῆναι με τῆς ἀνάγκης ἣδη εἰς τὸν αἰώνιον τόπον, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

7 Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη τῇ θυγατρὶ Ραγουηλ Σαρρα ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Μηδίας καὶ ταύτην ὄνειδισθῆναι ὑπὸ παιδισκῶν πατρὸς αὐτῆς,

8 ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδράσιν ἑπτὰ, καὶ Ασμοδαυς τὸ πονηρὸν δαιμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτούς πρὶν ἢ γενέσθαι αὐτούς μετ' αὐτῆς ὡς ἐν γυναιξίν. καὶ εἶπαν αὐτῇ Οὐ συνίεις ἀποπνίγουσά σου τοὺς ἄνδρας; ἣδη ἑπτὰ ἔσχεσ καὶ ἐνός αὐτῶν οὐκ ὠνάσθης.

9 τί ἡμᾶς μαστιγοῖς; εἰ ἀπέθαναν, βάδιζε μετ' αὐτῶν· μὴ ἴδοιμέν σου υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς τὸν αἰῶνα.

10 ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπῆθη σφόδρα ὥστε ἀπάγξασθαι. καὶ εἶπεν Μία μὲν εἰμι τῷ πατρί μου· ἐὰν ποιῶ τοῦτο, ὄνειδος αὐτῷ ἐστίν, καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ κατάξω μετ' ὀδύνης εἰς ἄδου.

11 καὶ ἔδεῖθη πρὸς τῇ θυρίδι καὶ εἶπεν Εὐλόγητός εἶ, κύριε ὁ θεός μου, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔντιμον εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογῶσαισάν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα.

12 καὶ νῦν, κύριε, τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σέ δέδωκα·

13 εἶπόν ἀπολύσαι με ἀπὸ τῆς γῆς καὶ μὴ ἀκούσαι με μηκέτι ὄνειδισμόν.

14 σὺ γινώσκεις, κύριε, ὅτι καθαρὰ εἰμι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἀνδρὸς

15 καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου. μονογενὴς εἰμι τῷ πατρί μου, καὶ οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ παιδίον, ὃ κληρονομοῦμαι αὐτόν, οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγυὸς οὐδὲ ὑπάρχων αὐτῷ υἱός, ἵνα συντηρῶ ἑμαυτὴν αὐτῷ γυναικί. ἣδη ἀπώλοντό μοι ἑπτὰ· ἵνα τί μοι ζῆν; καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοι ἀποκτεῖνάι με, ἐπίταξον ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλεῆσαι με καὶ μηκέτι ἀκούσαι με ὄνειδισμόν.

16 Καὶ εἰσηκούσθη ἡ προσευχὴ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Ραφαηλ,

17 καὶ ἀπεστάλη ἰάσασθαι τοὺς δύο, τοῦ Τωβιτ λεπίσαι τὰ λευκώματα καὶ Σαρραν τὴν τοῦ Ραγουηλ δοῦναι Τωβια τῷ υἱῷ Τωβιτ γυναικί καὶ δῆσαι Ασμοδαυ τὸ πονηρὸν δαιμόνιον, διότι Τωβια ἐπιβάλλει κληρονομήσαι αὐτῷ. ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἐπιστρέψας Τωβιτ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ Σαρρα ἡ τοῦ Ραγουηλ κατέβη ἐκ τοῦ ὑπερφύου αὐτῆς.

Tobia 4

1 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνῆσθη Τωβιτ περὶ τοῦ ἀργυρίου, οὐ παρέθετο Γαβαηλ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας,

2 καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ Ἐγὼ ἠτησάμην θάνατον· τί οὐ καλῶ Τωβιαν τὸν υἱόν μου, ἵνα αὐτῷ ὑποδείξω πρὶν ἀποθανεῖν με;

3 καὶ καλέσας αὐτόν εἶπεν Παιδίον, ἐὰν ἀποθάνω, θάψον με· καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου, τίμα αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ ποιεὶ τὸ ἄρεστόν αὐτῇ καὶ μὴ λυπῆσθαι αὐτῷ.

4 μνῆσθητι, παιδίον, ὅτι πολλοὺς κινδύνους ἐόρακεν ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ· ὅταν ἀποθάνῃ, θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοῦ ἐν ἐνὶ τάφῳ.

5 πάσας τὰς ἡμέρας, παιδίον, κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν μνημόνευε καὶ μὴ θελῆσθαι ἁμαρτάνειν καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ· δικαιοσύνην ποιεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ μὴ πορευθῆς ταῖς ὁδοῖς τῆς ἀδικίας·

6 διότι ποιούντός σου τὴν ἅλ' θείαν εὐδοκίαν ἔσονται ἐν τοῖς ἔργοις σου.

7 καὶ πᾶσι τοῖς ποιούσι τὴν δικαιοσύνην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοὶ ποιεὶ ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω

σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ.

8 ὡς σοὶ ὑπάρχει, κατὰ τὸ πλήθος ποίησον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην· ἐὰν ὀλίγον σοὶ ὑπάρχη, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην·

9 θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης·

10 καὶ ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται καὶ οὐκ ἐᾷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ σκότος·

11 δῶρον γὰρ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου.

12 πρόσεχε σεαυτῷ, παιδίον, ἀπὸ πάσης πορνείας καὶ γυναικί πρῶτον λαβὲ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέρων σου· μὴ λάβῃς γυναικί ἀλλοτρίαν, ἢ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ πατρὸς σου, διότι υἱοὶ προφητῶν ἔσμεν. Νωε, Ἀβραάμ, Ἰσαακ, Ἰακωβ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος μνῆσθητι, παιδίον, ὅτι οὗτοι πάντες ἔλαβον γυναικί ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν καὶ εὐλογῆθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομοῦσαι γῆν.

13 καὶ νῦν, παιδίον, ἀγάπα τοὺς ἀδελφούς σου καὶ μὴ ὑπερηφανεύου τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σου λαβεῖν σεαυτῷ ἐξ αὐτῶν γυναικί, διότι ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ ἀπώλεια καὶ ἀκαταστασία πολλή, καὶ ἐν τῇ ἀχρειότητι ἐλάττωσις καὶ ἔνδεια μεγάλη· ἢ γὰρ ἀχρειότης μῆτηρ ἐστὶν τοῦ λιμοῦ.

14 μισθὸς παντὸς ἀνθρώπου, ὅς ἐὰν ἐργάσῃται, παρὰ σοὶ μὴ ἀυλίσθῃτω, ἀλλὰ ἀπόδος αὐτῷ παραυτίκα, καὶ ἐὰν δουλεύσῃς τῷ θεῷ, ἀποδοθῆσεται σοὶ. πρόσεχε σεαυτῷ, παιδίον, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ ἴσθι πεκαυμένους ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ σου.

15 καὶ ὁ μισεῖς, μηδενὶ ποιῆσθαι. οἶνον εἰς μέθην μὴ πίης, καὶ μὴ πορευθῆτω μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου.

16 ἐκ τοῦ ἄρτου σου δίδου πεινῶντι καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σου τοῖς γυμνοῖς· πᾶν, ὃ ἐὰν περισσεύσῃ σοι, ποιεὶ ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην.

17 ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων καὶ μὴ δῶς τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

18 συμβουλίαν παρὰ παντὸς φρονίμου ζῆτησον καὶ μὴ καταφρονῆσθαι ἐπὶ πάσῃ συμβουλίᾳ χρησίμῃ.

19 καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγει κύριον τὸν θεὸν καὶ παρ' αὐτοῦ αἴτησον ὅπως αἱ ὁδοὶ σου εὐθεταὶ γένωνται, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι καὶ βουλαὶ εὐδοθῶσιν· διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλῶν, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ κύριος δίδωσιν πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ὃν ἐὰν θέλῃ, ταπεινοί, καθὼς βούλεται. καὶ νῦν, παιδίον, μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξαλειφθῆσθαι ἐκ τῆς καρδίας σου.

20 καὶ νῦν ὑποδεικνύω σοὶ τὰ δέκα τάλαντα τοῦ ἀργυρίου, ἃ παρεθέμην Γαβαῶλ τῷ τοῦ Γαβρια ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας.

21 καὶ μὴ φοβοῦ, παιδίον, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν· ὑπάρχει σοὶ πολλὰ, ἐὰν φοβηθῆς τὸν θεὸν καὶ ἀποστῆς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ ποιῆσθαι τὸ ἄρεστόν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Tobia 5

1 Καὶ ἀποκριθεὶς Τωβιας εἶπεν αὐτῷ Πάτερ, ποιῶ πάντα, ὅσα ἐντέταλσαι μοι·

2 ἀλλὰ πῶς δύνασμαι λαβεῖν τὸ ἀργύριον καὶ οὐ γινώσκω αὐτόν;

3 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον καὶ εἶπεν αὐτῷ Ζῆτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον, ὃς συμπορεύσεται σοὶ, καὶ δώσω αὐτῷ μισθόν, ἕως ζῶ· καὶ λαβὲ πορευθεὶς τὸ ἀργύριον.

4 καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον καὶ εὗρεν τὸν Ραφαηλ, ὃς ἦν ἄγγελος, καὶ οὐκ ἤδει·

5 καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας, καὶ εἰ ἔμπερος εἶ τῶν τόπων;

6 και εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Πορεύσομαι μετὰ σοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ ἐμπειρῶ καὶ παρὰ Γαβαηλ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἠύλισθην.
7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίας Ὑπόμεινόν με, καὶ ἐρῶ τῷ πατρί μου.
8 καὶ εἶπεν αὐτῷ Πορεύου καὶ μὴ χρονίσης.
9 καὶ εἰσελθὼν εἶπεν τῷ πατρί Ἰδοὺ εὗρηκα ὃς συμπορεύσεται μοι. ὁ δὲ εἶπεν Φώνησον αὐτὸν πρὸς με, ἵνα ἐπιγνῶ ποίας φυλῆς ἐστὶν καὶ εἰ πιστὸς τοῦ πορευθῆναι μετὰ σοῦ.
10 καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, καὶ εἰσηῆθεν, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους.
11 καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίτ Ἀδελφε, ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ἐκ ποίας πατρίδος σὺ εἶ; ὑπόδειξόν μοι.
12 καὶ εἶπεν αὐτῷ Φυλὴν καὶ πατριὰν σὺ ζητεῖς ἢ μίσθιον, ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίτ Βούλομαι, ἀδελφε, ἐπιγνῶναι τὸ γένος σου καὶ τὸ ὄνομα.
13 ὁ δὲ εἶπεν Ἐγὼ Ἀζαριας Ἀνανίου τοῦ μεγάλου, τῶν ἀδελφῶν σου.
14 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὑγιαίνων ἔλθοις, ἀδελφε· καὶ μὲ μοι ὀργισθῆς ὅτι ἐξῆστησα τὴν φυλὴν σου καὶ τὴν πατριὰν σου ἐπιγνῶναι. καὶ σὺ τυγχάνεις ἀδελφός μου ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς· ἐπεγίνωσκον γὰρ ἐγὼ Ἀνανιαν καὶ Ἰαθαν τοὺς υἱοὺς Σεμείου τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπορευόμεθα κοινῶς εἰς Ἱεροσόλυμα προσκυνεῖν ἀναφέροντες τὰ πρωτότοκα καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐκ ρίζης καλῆς εἶ, ἀδελφε.
15 ἀλλ' εἰπὸν μοι τίνα σοὶ ἔσομαι μισθὸν διδόναι δραχμὴν τῆς ἡμέρας καὶ τὰ δέοντά σοι ὡς καὶ τῷ υἱῷ μου;
16 καὶ ἔτι προσῆσω σοὶ ἐπὶ τὸν μισθόν, ἐὰν ὑγιαίνοντες ἐπιστρέψητε.
17 καὶ εὐδόκησαν οὕτως, καὶ εἶπεν πρὸς Τωβίαν Ἐτοιμος γίνου πρὸς τὴν ὁδόν· καὶ εὐδοωθείτε. καὶ ἠτοίμασεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν ὁδόν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Πορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκῶν θεὸς εὐδοώσει τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ὁ ἄγγελος αὐτοῦ συμπορευθῶ ὑμῖν. καὶ ἐξῆλθαν ἀμφότεροι ἀπελθεῖν καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρίου μετ' αὐτῶν.
18 ἐκλαυσεν δὲ Ἀννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς Τωβίτ Τί ἐξαπέστειλας τὸ παιδίον ἡμῶν; ἢ οὐχὶ ἡ ῥάβδος τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστὶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν καὶ ἐκπορεύεσθαι ἐνώπιον ἡμῶν;
19 ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περίψημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο·
20 ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῆν παρὰ τοῦ κυρίου, τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει.
21 καὶ εἶπεν αὐτῇ Τωβίτ Μὴ λόγον ἔχε, ἀδελφ'· ὑγιαίνων ἐλεύσεται, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται αὐτόν·
22 ἄγγελος γὰρ ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ, καὶ εὐδοωθῆσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψει ὑγιαίνων.
23 καὶ ἐπαύσατο κλαίουσα.

Tobia 6

1 Οἱ δὲ πορευόμενοι τὴν ὁδὸν ἦλθον ἐσπέρας ἐπὶ τὸν Τίγριν ποταμὸν καὶ ἠύλιζοντο ἐκεῖ.
2 τὸ δὲ παιδάριον κατέβη περικλύσασθαι, καὶ ἀνεπῆδησεν ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐβουλήθη καταπιεῖν τὸ παιδάριον.
3 ὁ δὲ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ Ἐπιλαβοῦ τοῦ ἰχθύος, καὶ ἐκράτησεν τὸν ἰχθὺν τὸ παιδάριον καὶ ἀνέβαλεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
4 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Ἀνάτεμε τὸν ἰχθὺν καὶ λαβὼν τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἦπαρ καὶ τὴν χολὴν θεῶς ἀσφαλῶς.

5 καὶ ἐποίησεν τὸ παιδάριον ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, τὸν δὲ ἰχθὺν ὅπῃ ἔσαντες ἔφαγον.
6 καὶ ὄδευον ἀμφοτέροι, ἕως ἤγγισαν ἐν Ἐκβατάνοις.
7 καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ Ἀζαρια ἀδελφε, τί ἐστὶν τὸ ἦπαρ καὶ ἡ καρδία καὶ ἡ χολὴ τοῦ ἰχθύος;
8 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡ καρδία καὶ τὸ ἦπαρ, ἐὰν τινα ὀχλῆ δαιμόνιον ἢ πνεῦμα πονηρὸν, ταῦτα δεῖ καπνίσαι ἐνώπιον ἀνθρώπου ἢ γυναικός, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὀχληθῆ·
9 ἢ δὲ χολ', ἐγγρῖσαι ἀνθρώπων, ὃς ἔχει λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἰαθῆσεται.
10 Ὡς δὲ προσῆγγισαν τῇ Ραγῇ,
11 εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ παιδαρίῳ Ἀδελφε, σ' ἔμερον ἀύλισθησόμεθα παρὰ Ραγουηλ, καὶ αὐτὸς συγγεν'ς σοῦ ἐστὶν, καὶ ἔστιν αὐτῷ θυγάτηρ μονογενῆς ὀνόματι Σαρρα·
12 λαλῶσα περὶ αὐτῆς τοῦ δοθῆναι σοὶ αὐτὴν εἰς γυναῖκα, ὅτι σοὶ ἐπιβάλλει ἡ κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ μόνος εἶ ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· καὶ τὸ κοράσιον καλὸν καὶ φρόνιμον ἐστὶν.
13 καὶ νῦν ἄκουσόν μου καὶ λαλῶσα τῷ πατρί αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑποστρέψωμεν ἐκ Ράγων, ποιῶσμεν τὸν γάμον. διότι ἐπίσταμαι Ραγουηλ ὅτι οὐ μὴ δῶ αὐτὴν ἀνδρὶ ἐτέρῳ κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ ἢ ὀφειλέσει θάνατον, ὅτι τὴν κληρονομίαν σοὶ καθ' ἑαυτὴν λαβεῖν ἢ πάντα ἀνθρώπων.
14 τότε εἶπεν τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ Ἀζαρια ἀδελφε, ἀκ' ἴσως ἐγὼ τὸ κοράσιον δεδῶσθαι ἐπτά ἀνδράσιν καὶ πάντας ἐν τῷ νυμφῶνι ἀπολωλότας.
15 καὶ νῦν ἐγὼ μόνος εἰμὶ τῷ πατρί καὶ φοβοῦμαι μὴ εἰσελθὼν ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ πρότεροι, ὅτι δαιμόνιον φιλεῖ αὐτ' ἡμεῖς, ὃ οὐκ ἀδικεῖ οὐδένα πλὴν τῶν προσαγόντων αὐτῇ. καὶ νῦν ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνω καὶ κατὰξω τὴν ζωὴν τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου μετ' ὀδύνης ἐπ' ἐμοὶ εἰς τὸν τάφον αὐτῶν· καὶ υἱὸς ἕτερος οὐχ ὑπάρχει αὐτοῖς, ὃς θάψει αὐτούς.
16 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος Οὐ μέμνησαι τῶν λόγων, ὧν ἐνετείλατό σοι ὁ πατὴρ σου ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν σε γυναῖκα ἐκ τοῦ γένους σου; καὶ νῦν ἄκουσόν μου, ἀδελφε, διότι σοὶ ἔσται εἰς γυναῖκα, καὶ τοῦ δαιμονίου μηδένα λόγον ἔχε, ὅτι τὴν νύκτα ταύτην δοθῆσεται σοὶ αὕτη εἰς γυναῖκα.
17 καὶ ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὸν νυμφῶνα, λ' ἡμῶν τέφραν θυμιαμάτων καὶ ἐπιθῆσιν ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος τοῦ ἰχθύος καὶ καπνίσῃς, καὶ ὀσφρανθῆσεται τὸ δαιμόνιον καὶ φεύξεται καὶ οὐκ ἐπανελεύσεται τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
18 ὅταν δὲ προσπορεύῃ αὐτῇ, ἐγέρθητε ἀμφοτέροι καὶ βοῶσατε πρὸς τὸν ἐλεῶμονα θεόν, καὶ σώσει ὑμᾶς καὶ ἐλεῶσει μὴ φοβοῦ, ὅτι σοὶ αὕτη ἠτοιμασμένη ἦν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις, καὶ πορεύσεται μετὰ σοῦ, καὶ ὑπολαμβάνω ὅτι σοὶ ἔσται ἐξ αὐτῆς παιδίον.
19 καὶ ὡς ἤκουσεν Τωβίας ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτ' ἡμεῖς, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκολλήθη αὐτῇ σφόδρα.

Tobia 7

1 Καὶ ἦλθον εἰς Ἐκβάτανα καὶ παρεγένοντο εἰς τὴν οἰκίαν Ραγουηλ, Σαρρα δὲ ὑπῆντησεν αὐτοῖς καὶ ἐχαίρεισεν αὐτούς καὶ αὐτοὶ αὐτ' ἡμεῖς, καὶ εἰςῆγαγεν αὐτούς εἰς τὴν οἰκίαν.
2 καὶ εἶπεν Ραγουηλ Ἐδνα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ὡς ὁμοίος ὁ νεανίσκος Τωβίτ τῷ ἀνεπιῶ μου.
3 καὶ ἠρώτησεν αὐτούς Ραγουηλ Πόθεν ἐστέ, ἀδελφοί; καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλι τῶν αἰχμαλώτων ἐν Νινευῇ.
4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Γινώσκετε Τωβίτ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; οἱ δὲ εἶπαν Γινώσκομεν.
5 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν Καὶ ζῆ καὶ ὑγιαίνει· καὶ εἶπεν Τωβίτ Πατὴρ μου ἐστὶν.
6 καὶ ἀνεπῆδησεν Ραγουηλ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν καὶ ἔκλαυσε καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὁ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀκούσας ὅτι Τωβίτ

ἀπόλεσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐλυπῆθη καὶ ἔκλαυσεν.

7 καὶ Ἐδνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ Σαρρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔκλαυσαν καὶ ὑπεδέξαντο αὐτοὺς προθύμως.

8 καὶ ἔθυσαν κριὸν προβάτων καὶ παρέθηκαν ὄψα πλείονα.

9 Εἶπεν δὲ Τωβίας τῷ Ραφαὴλ Ἀζαρια ἀδελφε, λάλησον ὑπὲρ ὧν ἔλεγες ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ τελεσθῶ τὸ πρᾶγμα.

10 καὶ μετέδωκεν τὸν λόγον τῷ Ραγουήλ. καὶ εἶπεν Ραγουήλ πρὸς Τωβίαν Φάγε καὶ πίε καὶ ἡδέως γίνου· σοὶ γὰρ καθ' ἑαυτὸν τὸ παιδίον μου λαβεῖν· πλὴν ὑποδείξω σοὶ τὴν ἀλῆθειαν.

11 ἔδωκα τὸ παιδίον μου ἑπτὰ ἀνδράσιν, καὶ ὁπότε ἐὰν εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτῶν, ἀπεθνήσκουσιν ὑπὸ τὴν νύκτα. ἀλλὰ τὸ νῦν ἔχων ἡδέως γίνου.

12 καὶ εἶπεν Τωβίας Οὐ γεύσομαι οὐδὲν ὄψε, ἕως ἂν στῆσθε καὶ σταθῆτε πρὸς με. καὶ εἶπεν Ραγουήλ Κομίζου αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὴν κρίσιν· σὺ δὲ ἀδελφὸς εἶ αὐτῆς, καὶ αὐτὸ σου ἐστίν· ὁ δὲ ἔλεῖ μων θεὸς εὐδοῶσει ὑμῖν τὰ κάλλιστα.

13 καὶ ἐκάλεσεν Σαρραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ λαβὼν τῆς χειρὸς αὐτῆς παρέδωκεν αὐτὴν τῷ Τωβίᾳ γυναῖκα καὶ εἶπεν Ἰδοὺ κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως κομίζου αὐτὴν καὶ ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς.

14 καὶ ἐκάλεσεν Ἐδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ λαβὼν βιβλίον ἔγραψεν συγγραφῶν, καὶ ἐσφραγίσαντο. καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν.

15 καὶ ἐκάλεσεν Ραγουήλ Ἐδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀδελφῶ, ἐτοίμασον τὸ ἕτερον ταμίειον καὶ εἰσάγαγε αὐτῶν.

16 καὶ ἐποίησεν ὡς εἶπεν καὶ εἰς ἕνα γάγον αὐτὴν ἐκεῖ, καὶ ἔκλαυσεν· καὶ ἀπεδέξατο τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ

17 Θάρσει, τέκνον, ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δῶῃ σοι χάριν ἀντὶ τῆς λύπης σου ταύτης θάρσει, θύγατερ.

Tobia 8

1 Ὅτε δὲ συνετέλεσαν δειπνοῦντες, εἰς ἕνα γάγον Τωβίαν πρὸς αὐτῶν.

2 ὁ δὲ πορευόμενος ἐμῶσθη τῶν λόγων Ραφαὴλ καὶ ἔλαβεν τὴν τέφραν τῶν θυμιαμάτων καὶ ἐπέθηκεν τὴν καρδίαν τοῦ ἰχθύος καὶ τὸ ἦπαρ καὶ ἐκάπνισεν.

3 ὅτε δὲ ἠσφράνθη τὸ δαιμόνιον τῆς ὁσμῆς, ἔφυγεν εἰς τὰ ἀνώτατα Αἰγύπτου, καὶ ἔδησεν αὐτὸ ὁ ἄγγελος.

4 ὡς δὲ συνεκλείσθησαν ἀμφοτέροι, ἀνέστη Τωβίας ἀπὸ τῆς κλίνης καὶ εἶπεν Ἀνάστηθι, ἀδελφῶ, καὶ προσευξώμεθα, ἵνα ἡμᾶς ἐλεῖ ὁ κύριος.

5 καὶ ἤρξατο Τωβίας λέγειν Εὐλογητὸς εἶ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογησάτωσάν σε οἱ οὐρανοὶ καὶ πάσαι αἱ κτίσεις σου.

6 σὺ ἐποίησας Ἀδὰμ καὶ ἔδωκας αὐτῷ βοηθὸν Ἐυαν στρίγμα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκ τούτων ἐγενήθη τὸ ἀνθρώπων σπέρμα. σὺ εἶπας Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον, ποιῶμεν αὐτῷ βοηθὸν ὅμοιον αὐτῷ.

7 καὶ νῦν, κύριε, οὐ διὰ πορνείαν ἐγὼ λαμβάνω τὴν ἀδελφῶν μου ταύτην, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας· ἐπίταξον ἐλεῖσάι με καὶ ταύτην συγκαταγῆρασαι.

8 καὶ εἶπεν μετ' αὐτοῦ Ἀμην.

9 καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμφοτέροι τὴν νύκτα.

10 Καὶ ἀναστὰς Ραγουήλ ἐπορεύθη καὶ ὤρυξεν τάφον λέγων Μὴ καὶ οὗτος ἀποθάνῃ.

11 καὶ ἦλθεν Ραγουήλ εἰς τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ

12 καὶ εἶπεν Ἐδνα τῇ γυναίκαί αὐτοῦ Ἀπόστειλον μίαν τῶν παιδισκῶν, ἵνα ἰδέτωσαν εἰ ζῆ· εἰ δὲ μὴ, ἵνα θάψωμεν αὐτὸν καὶ μηδεὶς γινῶ.

13 καὶ εἰσηλθὼν ἡ παιδίσκη ἀνοίξασα τὴν θύραν καὶ εὗρεν τοὺς δύο καθεύδοντας.

14 καὶ ἐξεληθοῦσα ἀπ' ἄγγελον αὐτοῖς ὅτι ζῆ.

15 καὶ εὐλόγησεν Ραγουήλ τὸν θεὸν λέγων Εὐλογητὸς εἶ σύ, ὁ θεός, ἐν πάσῃ εὐλογία καθαρᾷ καὶ ἁγία, καὶ εὐλογοῦσάσάν σε οἱ ἅγιοί σου καὶ πάσαι αἱ κτίσεις σου, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοί σου καὶ οἱ ἐκλεκτοί σου εὐλογοῦσάσάν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

16 εὐλογητὸς εἶ ὅτι ἠψφρανάς με, καὶ οὐκ ἐγένετό μοι καθὼς ὑπενόουν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου ἐποίησας μεθ' ἡμῶν.

17 εὐλογητὸς εἶ ὅτι ἠλέησας δύο μονογενεῖς· ποιήσον αὐτοῖς, δέσποτα, ἔλεος, συντέλεσον τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ὑγιείᾳ μετὰ εὐφροσύνης καὶ ἐλεύσεως.

18 ἐκέλευσεν δὲ τοῖς οἰκέταις χῶσαι τὸν τάφον.

19 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γάμον ἡμερῶν δέκα τεσσάρων.

20 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ραγουήλ πρὶν ἢ συντελεσθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου ἐνόρκως μὴ ἐξελεῖν αὐτὸν, ἐὰν μὴ πληρωθῶσιν αἱ δέκα τέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου.

21 καὶ τότε λαβόντα τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ πορεύεσθαι μετὰ ὑγιείας πρὸς τὸν πατέρα· καὶ τὰ λοιπά, ὅταν ἀποθάνω καὶ ἡ γυνὴ μου.

Tobia 9

1 Καὶ ἐκάλεσεν Τωβίας τὸν Ραφαὴλ καὶ εἶπεν αὐτῷ

2 Ἀζαρια ἀδελφε, λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ παῖδα καὶ δύο καμῶλους καὶ πορεύθητι ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας παρὰ Γαβαὴλ καὶ κόμισάι μοι τὸ ἀργύριον καὶ αὐτὸν ἄγε εἰς τὸν γάμον·

3 διότι ὁμώμοκεν Ραγουήλ μὴ ἐξελεῖν με,

4 καὶ ὁ πατὴρ μου ἀριθμῆται τὰς ἡμέρας, καὶ ἐὰν χρονίσω μέγα, ὀδυνηθῆσεται λίαν.

5 καὶ ἐπορεύθη Ραφαὴλ καὶ ἠλίσθη παρὰ Γαβαῶλα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον· ὃς δὲ προῖνεκεν τὰ θυλάκια ἐν ταῖς σφραγίσιν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

6 καὶ ὤρθρευσαν κοινῶς καὶ ἦλθσαν εἰς τὸν γάμον. καὶ εὐλόγησεν Τωβίας τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Tobia 10

1 Καὶ Τωβίτ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐλογίζετο ἐκάστης ἡμέρας· καὶ ὡς ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς πορείας καὶ οὐκ ἦρχοντο,

2 εἶπεν Μῶποτε κατήσχυνται; ἢ μῶποτε ἀπέθανεν Γαβαὴλ καὶ οὐδεὶς δίδωσιν αὐτῷ τὸ ἀργύριον;

3 καὶ ἔλυπεῖτο λίαν.

4 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ γυνὴ Ἀπόλετο τὸ παιδίον, διότι κεχρόνικεν· καὶ ἤρξατο θρηνεῖν αὐτὸν καὶ εἶπεν

5 Οὐ μέλει μοι, τέκνον, ὅτι ἀφήκᾳ σε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου;

6 καὶ Τωβίτ λέγει αὐτῇ Σίγα, μὴ λόγον ἔχε, ὑγιαίνει.

7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σίγα, μὴ πλάνα με· ἀπόλετο τὸ παιδίον μου. καὶ ἐπορεύετο καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ὁδὸν ἕξω, οἷας ἀπῆλθεν, ἡμέρας τε ἄρτον οὐκ ἦσθιεν, τὰς δὲ νύκτας οὐ διελίμπανεν θρηνοῦσα Τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως οὗ συνετελέσθησαν αἱ δέκα τέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου, ἃς ὤμοσεν Ραγουήλ ποιῆσαι αὐτὸν ἐκεῖ.

8 Εἶπεν δὲ Τωβίας τῷ Ραγουήλ Ἐξαπόστειλόν με, ὅτι ὁ πατὴρ μου καὶ ἡ μῆτηρ μου οὐκέτι ἐλπίζουσιν ὄψεσθαι με.

9 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ Μείνον παρ' ἐμοί, κἀγὼ ἐξαποστειλῶ πρὸς τὸν πατέρα σου καὶ δηλώσουσιν αὐτῷ τὰ κατὰ σέ. καὶ Τωβίας λέγει Οὐχί, ἀλλὰ ἐξαπόστειλόν με πρὸς τὸν πατέρα μου.

10 ἀναστὰς δὲ Ραγουήλ ἔδωκεν αὐτῷ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων, σώματα καὶ κτῆνη καὶ ἀργύριον·

11 καὶ εὐλογῶσας αὐτοὺς ἐξαπέστειλεν λέγων Εὐδοῶσει ὑμᾶς, τέκνα, ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ πρὸ τοῦ με ἀποθανεῖν.

12 καὶ εἶπεν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Τίμα τοὺς πενθεροὺς σου, αὐτοὶ νῦν γονεῖς σοῦ εἰσιν· ἀκούσαιμί σου ἀκοῆν καλᾶν. καὶ ἐφίλησεν αὐτᾶν.

13 καὶ Ἐδνα εἶπεν πρὸς Τωβίαν· Ἀδελφε ἀγαπητέ, ἀποκαταστᾶσαι σε ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ δώη μοι ἰδεῖν σου παιδία ἐκ Σαρρας τῆς θυγατρὸς μου, ἵνα εὐφρανθῶ ἐνώπιον τοῦ κυρίου· καὶ ἰδοὺ παρατίθεμαί σοι τὴν θυγατέρα μου ἐν παρακαταθήκῃ, μὴ λυπῆσθαι αὐτᾶν.
14 μετὰ ταῦτα ἐπορεύετο Τωβίας εὐλογῶν τὸν θεόν, ὅτι εὐόδωσεν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ κατευλόγει Ραγουηλ καὶ Ἐδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Tobia 11

1 Καὶ ἐπορεύετο μέχρις οὗ ἐγγίσει αὐτοὺς εἰς Νινευη, καὶ εἶπεν Ραφαηλ πρὸς Τωβίαν
2 Οὐ γινώσκεις, ἀδελφε, πῶς ἀφήκας τὸν πατέρα σου;
3 προδράμωμεν ἔμπροσθεν τῆς γυναικὸς σου καὶ ἐτοιμάσωμεν τὴν οἰκίαν·
4 λαβὲ δὲ παρὰ χεῖρα τὴν χολὴν τοῦ ἰχθύος, καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ συνήλθεν ὁ κύριος ὀπισθεν αὐτῶν.
5 καὶ Ἄννα ἐκάθητο περιβλεπομένη εἰς τὴν ὁδὸν τὸν παῖδα αὐτῆς·
6 καὶ προσένοιησεν αὐτὸν ἐρχόμενον καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ· Ἴδου ὁ υἱός σου ἔρχεται καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ πορευθεὶς μετ' αὐτοῦ.
7 καὶ Ραφαηλ εἶπεν· Ἐπίσταμαι ἐγὼ ὅτι ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ πατὴρ σου·
8 σὺ οὖν ἔγχρισον τὴν χολὴν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ δηχθεὶς διατρίψει καὶ ἀποβαλεῖ τὰ λευκώματα καὶ ὄψεται σε.
9 καὶ προσδραμοῦσα Ἄννα ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἶδόν σε, παιδίον, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποθανοῦμαι. καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι.
10 καὶ Τωβίτ ἐξῆρχετο πρὸς τὴν θύραν καὶ προσέκοπτεν, ὁ δὲ υἱὸς προσέδραμεν αὐτῷ·
11 καὶ ἐπελάβετο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ προσέπασεν τὴν χολὴν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων· Θάρσει, πάτερ.
12 ὡς δὲ συνεδῆχθησαν, διέτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐλεπίσθη ἀπὸ τῶν κανθῶν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὰ λευκώματα.
13 καὶ ἰδὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν καὶ εἶπεν·
14 Εὐλογητὸς εἶ, ὁ θεός, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένοι πάντες οἱ ἅγιοί σου ἄγγελοι· ὅτι ἔμαστιγώσας καὶ ἠλέησάς με, ἰδοὺ βλέπω Τωβίαν τὸν υἱόν μου.
15 καὶ εἰσηλθὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ χαίρων καὶ ἀπ᾽ ἄγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὰ μεγαλεῖα τὰ γενόμενα αὐτῷ ἐν τῇ Μηδίᾳ.
16 Καὶ ἐξηλθὼν Τωβίτ εἰς συνάντησιν τῇ νύμφῃ αὐτοῦ χαίρων καὶ εὐλογῶν τὸν θεὸν πρὸς τῇ πύλῃ Νινευη καὶ ἐθαύμαζον οἱ θεωροῦντες αὐτὸν πορευόμενον ὅτι ἔβλεψεν, καὶ Τωβίτ ἐξωμολογεῖτο ἐνώπιον αὐτῶν ὅτι ἠλέησεν αὐτὸν ὁ θεός.
17 καὶ ὡς ἤγγισεν Τωβίτ Σαρρα τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, κατευλόγησεν αὐτὴν λέγων· Ἐλθοῖς ὑγιαίνουσα, θύγατερ· εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς ἤγαγέν σε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ πατὴρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου.
18 καὶ ἐγένετο χαρὰ πᾶσι τοῖς ἐν Νινευη ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
19 καὶ παρεγένετο Ἀχιαχαρος καὶ Νασβας ὁ ἐξ ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἤχθη ὁ γάμος Τωβία μετ' εὐφροσύνης ἑπτὰ ἡμέρας.

Tobia 12

1 Καὶ ἐκάλεσεν Τωβίτ Τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅρα, τέκνον, μισθὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ συνελθόντι σοι, καὶ προσθεῖναι αὐτῷ δεῖ.

2 καὶ εἶπεν αὐτῷ Πάτερ, οὐ βλάπτομαι δοὺς αὐτῷ τὸ ἡμισυ ὧν ἐν νόχῃ,
3 ὅτι με ἀγείοχεν σοι ὑγιή καὶ τὴν γυναῖκά μου ἐθεράπευσεν καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἤνεγκεν καὶ σὲ ὁμοίως ἐθεράπευσεν.
4 καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης Δικαιοῦται αὐτῷ.
5 καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄγγελον καὶ εἶπεν αὐτῷ· Λαβὲ τὸ ἡμισυ πάντων, ὧν ἐνηνόχατε.
6 Τότε καλέσας τοὺς δύο κρυπῶς εἶπεν αὐτοῖς· Εὐλογεῖτε τὸν θεὸν καὶ αὐτῷ ἐξομολογεῖσθε, μεγαλωσύνῃν δίδοτε αὐτῷ καὶ ἐξομολογεῖσθε ἐνώπιον πάντων τῶν ζώντων περὶ ὧν ἐποίησεν μεθ' ὑμῶν ἀγαθὸν τὸ εὐλογεῖν τὸν θεὸν καὶ ὑποῦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τοὺς λόγους τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ ἐντίμως ὑποδεικνύοντες, καὶ μὴ ὀκνεῖτε ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ.
7 μυστήριον βασιλέως καλὸν κρύψαι, τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως· ἀγαθὸν ποιᾶτε, καὶ κακὸν οὐχ εὐρᾶτε ὑμᾶς.
8 ἀγαθὸν προσευχῆ μετὰ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης· ἀγαθὸν τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολὺ μετὰ ἀδικίας· καλὸν ποιῆσαι ἐλεημοσύνην ἢ θσακαλύπτειν χρυσίον.
9 ἐλεημοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ αὐτὴ ἀποκαθαριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν· οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιοσύνας πλησθῶσονται ζωῆς·
10 οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες πολέμιοι εἰσιν τῆς ἑαυτῶν ζωῆς.
11 οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν πᾶν ῥήμα· εἴρηκα δ' Μυστήριον βασιλέως κρύψαι καλόν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως.
12 καὶ νῦν ὅτε προσήξω σὺ καὶ ἡ νύμφη σου Σαρρα, ἐγὼ προσᾶγον τὸ μνημόσυνον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου· καὶ ὅτε ἔθαπτες τοὺς νεκροὺς, ὡσαύτως συμπάρῃμι σοι.
13 καὶ ὅτε οὐκ ὤκνησας ἀναστῆναι καὶ καταλιπεῖν τὸ ἄριστόν σου, ὅπως ἀπελθὼν περιστείλῃς τὸν νεκρόν, οὐκ ἔλαθες με ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ ἤμην.
14 καὶ νῦν ἀπέστειλέν με ὁ θεὸς ἰάσασθαί σε καὶ τὴν νύμφην σου Σαρραν.
15 ἐγὼ εἰμι Ραφαηλ, εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἁγίων ἀγγέλων, οἱ προσαναφέρουσιν τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων καὶ εἰσπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου.
16 Καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, ὅτι ἐφοβήθησαν.
17 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ φοβεῖσθε, εἰρήνη ὑμῖν ἔσται· τὸν δὲ θεὸν εὐλογεῖτε εἰς τὸν αἰῶνα.
18 ὅτι οὐ τῇ ἐμαυτοῦ χάριτι, ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἦλθον· ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.
19 πᾶσας τὰς ἡμέρας ὠπτανόμην ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔφαγον οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ ὄρασιν ὑμεῖς ἔθεωρεῖτε.
20 καὶ νῦν ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ, διότι ἀναβαίνω πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με, καὶ γράψατε πάντα τὰ συντελεσθέντα εἰς βιβλίον.
21 καὶ ἀνέστησαν· καὶ οὐκέτι εἶδον αὐτόν.
22 καὶ ἐξωμολογοῦντο τὰ ἔργα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά τοῦ θεοῦ καὶ ὡς ὤφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος κυρίου.

Tobia 13

1 Καὶ Τωβίτ ἔγραψεν προσευχὴν εἰς ἀγαλλίασιν καὶ εἶπεν
2 Εὐλογητὸς ὁ θεός ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ καὶ ἐλεᾷ, καταγεί εἰς ἄδην καὶ ἀνάγει, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐκφεύξεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
3 ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὅτι αὐτὸς διέσπειρεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς·

4 ἐκεῖ ὑποδείξατε τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ, ὑψοῦτε αὐτὸν ἐνώπιον παντὸς ζώντος, καθότι αὐτὸς κύριος ἡμῶν καὶ θεός, αὐτὸς πατὴρ ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
5 καὶ μαστιγώσει ἡμᾶς ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν καὶ πάλιν ἐλεήσει καὶ συνάξει ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, οὐ ἂν σκορπισθῆτε ἐν αὐτοῖς.
6 ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ποιῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀλθέιαν, τότε ἐπιστρέψει πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ κρύψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν.
7 καὶ θεάσασθε ἃ ποιήσει μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐξομολογήσασθε αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ στόματι ὑμῶν καὶ εὐλογῆσατε τὸν κύριον τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑψώσατε τὸν βασιλέα τῶν αἰῶνων.
8 ἐγὼ ἐν τῇ γῆ τῆς αἰχμαλωσίας μου ἐξομολογοῦμαι αὐτῷ καὶ δεικνύω τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἔθνει ἁμαρτωλῶν· ἐπιστρέψατε, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ποιῆσατε δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ· τίς γινώσκει εἰ θελήσει ὑμᾶς καὶ ποιήσει ἐλεημοσύνην ὑμῖν;
9 τὸν θεὸν μου ὑψώ καὶ ἡ ψυχὴ μου τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀγαλλιάσεται τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ.
10 λεγέτωσαν πάντες καὶ ἐξομολογήσθωσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσόλυμοις Ἱερουσόλυμα πόλις ἁγία, μαστιγώσει ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν υἱῶν σου καὶ πάλιν ἐλεήσει τοὺς υἱοὺς τῶν δικαίων.
11 ἐξομολογοῦ τῷ κυρίῳ ἀγαθῶς καὶ εὐλόγει τὸν βασιλέα τῶν αἰῶνων, ἵνα πάλιν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ οἰκοδομηθῇ σοι μετὰ χαρᾶς.
12 καὶ εὐφράναι ἐν σοὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἀγαπᾶσαι ἐν σοὶ τοὺς ταλαιπώρους εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.
13 ἔθνη πολλὰ μακρόθεν ἤξει πρὸς τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ δῶρα ἐν χερσίν ἔχοντες καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, γενεαὶ γενεῶν δώσουσιν σοὶ ἀγαλλίαμα.
14 ἐπικατάρτοι πάντες οἱ μισοῦντές σε· εὐλογημένοι ἔσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντές σε εἰς τὸν αἰῶνα.
15 χάρηθι καὶ ἀγαλλιάσαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν δικαίων, οἳ συναχθῶσονται καὶ εὐλογῶσιν τὸν κύριον τῶν δικαίων· ὦ μακάριοι οἱ ἀγαπῶντές σε, χαρῶσονται ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ σου.
16 μακάριοι ὅσοι ἐλυπῆθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μάλιστα σου, οἳ ἐπὶ σοὶ χαρῶσονται θεασάμενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου καὶ εὐφρανθῶσονται εἰς τὸν αἰῶνα· ἡ ψυχὴ μου εὐλογεῖτω τὸν θεὸν τὸν βασιλέα τὸν μέγαν.
17 ὅτι οἰκοδομηθῆσεται Ἱερουσαλὴμ σαφεῖρῳ καὶ σμαράγδῳ καὶ λίθῳ ἐντίμῳ τὰ τεῖχη σου καὶ οἱ πύργοι καὶ οἱ προμαχῶνες ἐν χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ αἱ πλατεῖαι Ἱερουσαλὴμ βηρύλλῳ καὶ ἄνθρακι καὶ λίθῳ ἐκ Σουφρι ψηφολογηθῶσονται.
18 καὶ ἐροῦσιν πᾶσαι αἱ ῥῦμαι αὐτῆς Ἀλληλουῖα καὶ αἰνέσουσιν λέγοντες Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς ὑψωσεν πάντας τοὺς αἰῶνας.

Tobia 14

1 καὶ ἐπαύσατο ἐξομολογούμενος Τωβίτ.
2 Καὶ ἦν ἐτῶν πεντῆκοντα ὀκτώ, ὅτε ἀπώλεσεν τὰς ὄψεις, καὶ μετὰ ἔτη ὀκτὼ ἀνέβλεψεν· καὶ ἐποίει

ἐλεημοσύνας καὶ προσέθετο φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν καὶ ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ.
3 μεγάλως δὲ ἐγῶρασεν καὶ ἐκάλεσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τέκνον, λαβὲ τοὺς υἱοὺς σου· ἴδου γεγρακὰ καὶ πρὸς τὸ ἀποτρέχειν ἐκ τοῦ ζῆν εἰμι.
4 ἄπελθε εἰς τὴν Μηδίαν, τέκνον, ὅτι πέπεισμαι ὅσα ἐλάλησεν Ἰωνᾶς ὁ προφῆτης περὶ Νινευῆ ὅτι καταστραφῆσεται, ἐν δὲ τῇ Μηδίᾳ ἔσται εἰρήνη μάλλον ἕως καιροῦ, καὶ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τῇ γῆ σκορπισθῶσονται ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς γῆς, καὶ Ἱερουσόλυμα ἔσται ἔρημος, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ κατακαῖσεται καὶ ἔρημος ἔσται μέχρι χρόνου.
5 καὶ πάλιν ἐλεήσει αὐτοὺς ὁ θεός καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ οἰκοδομήσουσιν τὸν οἶκον, οὐχ οἶος ὁ πρότερος, ἕως πληρωθῶσιν καιροὶ τοῦ αἰῶνος. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν ἐκ τῶν αἰχμαλωσιῶν καὶ οἰκοδομήσουσιν Ἱερουσαλὴμ ἐντίμως, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοδομηθῆσεται εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος οἰκοδομηῖ ἐνδόξῳ, καθὼς ἐλάλησεν περὶ αὐτῆς οἱ προφῆται.
6 καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπιστρέψουσιν ἀληθινῶς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν καὶ κατορύξουσιν τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, καὶ εὐλογῶσιν πάντα τὰ ἔθνη τὸν κύριον.
7 καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ, καὶ ὑψώσει κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ χαρῶσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντες κύριον τὸν θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, ποιῶντες ἔλεος τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν.
8 καὶ νῦν, τέκνον, ἄπελθε ἀπὸ Νινευῆ, ὅτι πάντως ἔσται ἃ ἐλάλησεν ὁ προφῆτης Ἰωνᾶς.
9 σὺ δὲ τῆρησον τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ γίνου φιλελεῖμων καὶ δίκαιος, ἵνα σοὶ καλῶς ᾦ, καὶ θάψον με καλῶς καὶ τὴν μητέρα σου μετ' ἐμοῦ· καὶ μηκέτι αὐλισθήτε εἰς Νινευῆ.
10 τέκνον, ἴδε τί ἐποίησεν Ἀμαν Ἀχιαχάρῳ τῷ θρῆψαντι αὐτόν, ὡς ἐκ τοῦ φωτὸς ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ σκότος, καὶ ὅσα ἀνταπέδωκεν αὐτῷ· καὶ Ἀχιαχαρὸς μὲν ἐσώθη, ἐκείνῳ δὲ τὸ ἀνταπόδομα ἀπεδόθη, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς τὸ σκότος. Μανασση ἐποίησεν ἐλεημοσύνην καὶ ἐσώθη ἐκ παγίδος θανάτου, ἧς ἐπῆξεν αὐτῷ, Ἀμαν δὲ ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα καὶ ἀπώλετο.
11 καὶ νῦν, παιδιά, ἴδετε τί ἐλεημοσύνη ποιεῖ, καὶ τί δικαιοσύνη ῥύεται. καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος ἐξέλιπεν αὐτοῦ ἡ ψυχὴ ἐπὶ τῆς κλίνης· ἦν δὲ ἐτῶν ἑκατὸν πεντῆκοντα ὀκτώ· καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐνδόξῳ.
12 Καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἀννα, ἔθαψεν αὐτὴν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἀπῆλθεν δὲ Τωβίας μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς Ἐκβάτανα πρὸς Ραγουηλ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ.
13 καὶ ἐγῶρασεν ἐντίμως καὶ ἔθαψεν τοὺς πενθεροὺς αὐτοῦ ἐνδόξως καὶ ἐκκληρονόμησεν τὴν οὐσίαν αὐτῶν καὶ Τωβίτ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
14 καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Μηδίας.
15 καὶ ἤκουσεν πρὶν ἢ ἀποθανεῖν αὐτὸν τὴν ἀπώλειαν Νινευῆ, ἣν ἠχμαλώτισεν Ναβουχοδοноσορ καὶ Ἀσυηροσ· ἐχάρη πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ἐπὶ Νινευῆ.